

הכל שוחטין פרק ראשון חולין

כ.

עין משפט
נר מצוה

קָמָה א ב ג מ"י מ"ו
מהל' מעשה
קרנות הלכה כג:

שיימה מקובצת

[illegible]

רבינו גרשום

[illegible]

(א) נראה דמפרש דר' יוחנן מליג על הא דאמר ר' הוריון דמחזיר גדלה אהדר דמשמע דמחזיר סימנין לאחורי העורף שחזק כשר וע"ז הוכיח מהחזיר דמסובל ואין אפשר לבניה דבבדי דעיו בדיחא מסובל לשון שחיטה צ"ל לשון מליקה וזכא מליקה צ"ל שחיטה וזכא יחי עולה פירושו משובל כהנ"ל.

לאָמער'ן זיין וואַפּורן, מה שהקשה בקונטרס לאותו שמפרשים
דאיירי כהנאים ולא שייך למספר חניני מזריחא אלא אם
כן שניה במשנה נראה דלא קשה דהא גמי שמעינן ממתני' בוצחים
בפרק מטעם העוף (דף סה.) דתנן מלך בסכין מטמא בגדים

במליקה ומיכו קשה קושיא אחרת
השקשה דה"ל למימר למעוטי תלוס
והיו כל תלוס בכלל וא"ל וליפרשו
לחריזי במחובירין היאך שן שפירה
במליקה הא בעי ימין דמלק בשמאל
פסול דקמן דפרק חטאת היעק
(ג"י סט) וי"ל דלא נקט שן שיהא
שכרה למליקה אלל כלומר דלא
מייסכל מנעס מחוביר כלל בשחיטה
ועי"ל דשמאל גרע משן דאשכחן
לענין חליטה דלמרינן דפרק מנות
חליטה (יבמות דף קה.) דגידמת חוללת
בשחיטה ויירושלמי משמע דחליטה
בעי ימין דלמרינן יירושלמי כיצד
היא עושה מחירתו ימין ומשפחו
בשמאל וגוררמו ימין כדי שיהא
חליטה ימין והסרה ימין ושמאל לא
כל כך רחוק דלמלא ליכא שיעורא
ימין אלל לכתחלה בעי ימין והוה
הדיו אם חליטה בשמאל דחליטה
כשירה והא דלא קאמר למעוטי דורס
דכשר למליקה ופסול לשחיטה משום
דבהדיא קתני לה גבי שחיטה בפי' ב'
(לקמן ל:) דפסולה דתנן אם החי
את הראש צנה אחת פסולה ואי
אשמיטין דכשר במליקה א"כ הי'
לחמי אפסא פסול בשחיטה כשר
במליקה והוה משמע שפסוט לנו
בשחיטה: **א"ר** יבא דמעוטי
עיקור סימנים. (ליפרוש הקונטרס)
דבעיקור סימניו היו טרפה וטרפה
אחיא אנטריק לאשמועינן דמי הימי
דעיקור פסול בשחיטה פסול גמי
במליקה מחיין היה לנו להבשיר
במליקה יומר בשחיטה הלא חלק
ונחלק טרפה פסול לזיווי חלקא

אזל דפליגי ביניהם בצרכי (קדשי קדשים) דק' (סו. א) מליקא
ממסרתה ממומחא נבלת שוף טהור אז לאו וכן חימה לרצח בר
קסיר דקאמל לא אחר רמי בר יוחאקל אין עיקור שמיים לעוף אזל
נגליקא ולא בשמיים אלא שנה דנקט עיקור מכל שאר טרפות
מן חימה דקאמל כמקור (א) (אבל למד' אין שמיים לעוף מן
המורה אין עיקור) (אבל למד' יש שמיים לעוף מן המורה יש עיקור)
יחזק תלי זה בזה מ"מ הוא אכור משום טרפה דמה לי טרפה ו
מה לי טרפה אחרת דמין שנטרף העוף שוב אין לעוף מן המורה
דלא להוציא מדי נבלה למאן דאמר אין שמיים לעוף מן המורה
לדמוח בריש הסותר (לקמן כה.) אבל לנדר בלכות גדולות תחיל
בולה סוגיא שפיר דלא הוי טרפה על ידי ששמיים סימנין ולהכי
אמרי ארומא למשטי עיקור סימנין כי היכי להכחא גמרי
לה דאין השמיים מועלת שם אף על פי שאינו טרף כן כמו
שנבא שם בתיקא שוב אינו מועיל אף על פי שאינו טרפה והא כיו
רמי בר יוחאקל כו' ופליגי איהוי דנשמייה הגרטה דפריש
בקוטעם אבל אהך דתני ליה כל טרפות שמו חכמים בזהמה
נגדו בעוף לא פליג דאפילו אינה טרפה כן אזל
ופירוש הקוטעם פליג מן אלה ויחא השתא דרצח בר
חסי ונבלה סוגיא:

אמר אלמא אמר אין שחיטה לעוף מן התורה. אין
לקשות לדידיה הווי משכנת נבלת עוף טעור דמטמא
נגדים אנית הצליעה דנהי דלא עזי שחיטה מיהא צבי
סימנין דמטמא בדרבנן כריס פרק ד' (דף כח.) קדאמר מלך
בסבין מטמא בנגדים אנית הצליעה ואי אמרת אין שחיטה לעוף
מלתא דהתורה (א) כיון דתברר שדרה ומפרקת הווי טרפה מיהי
אלא סבין וטערה מדי נבלה אלמא סימנין דוקא מטעורין
בשדרה ומפרקת חציב טרפה (א) והתם (א) משכנת נבלת עוף
טעור כשתחך שדרה ומפרקת ורוב צד קודם שגביע לסמן
מיהי ליה סבין וטעורין מדי נבלה והא דנקט בהמלת
מטמא (כח.) גזי נבלה וטרפה לא יאכלו הכהנים ולשחיטין ק"ה
הואיל ואשתי מליקא בגבייה אשתי נמי נבלה לאו דוקא
ונבלה לא הוי דמטמא לקמן (א) כמו שהבאנו מפרק ד'
לקמן דף כח.) אלא כלומר טרפה וקרא נקט נבלה אגב טרפה:
חמי

ואי "ס"ד מחזיר דוקא. ומתני' דקמי' (אמליקה כשרה כשהחזיר קמיי' דאי לא החזיר פסולה שזאת אמאי פסולה מאי שגא עירך מזדיין אלא נלאו ש"מ אף מחזיר קאמרי ומתני' גדלה אהדר ולא הויא מתני' לא תיזכייתיהו ולא קיימתייהו: יקבלו הרוכין את תשובתן. הנערים בני ר'

וואס"ו מחזיר דוקא
 שוחט נמי אלא לאו
 ומתני' בדלא אהדר א
 את תשובתן דקתני
 פסול במליקה כשר ב
 למעוטי מאי לאו
 לאחר העורף דלא
 לא למעוטי שן וצפ
 קתני להו אלא א"ר
 ומביא הניחא למ"ד
 פסול אלא למ"ד כ"כ
 בני ר' חייא סברי לה
 במליקה פסול אמר ר
 קוצץ ויורד וזו היא
 למימר קוצץ ויורד א
 אל ר' ירמיה כ"ה
 כשר ומאי זו היא מצ
 מצותה: א"ר ירמיה א
 בשחיטה כנגדו בעור
 פסול בשחיטה פסול
 אילימא למעוטי עיקור
 בר יחזקאל אי' עיקור
 פפא למעוטי ראשו
 ערפו אמר רחמנא ו
 שיפוי ראשו כגון
 והגרים ואול עד דמב
 אמר רב אסי דאמרת
 אסי^ה הגרים שלישי וש
 אמר ליה רב אחא בר
 דתני רמי בר יחזקאל א
 אמרן אלא כ"למ"ד אי'

והו' בחבורת הכנים כדפרשית והא' נמי לימא דלג פריקין כדריא
 קמתי לה אלף אי"ב שניה במשנה דרוב גרימות שחורות הכנים
 ששחיתפסחא שגורא חכמים בשחמתי ולא פריקין הכי אלף היכא
 בסתם כמתתיין תרי זמני או כחז מתכחא או כדחתי: **למעוטי**
הא' ופניא. דכש שחטו ופסול במליקה ופסול ופסול רישא נקט
 ולא ויאידו דתנא רישא תנא סיפא: **הניחא למאן דאמר כו'**. פלוגתא
 דרב הונא דרובא היא לקמן בשמעמין (ע"פ): **סברי לה כמד' פסול**
 ומוקמין למתני' למעוטי מוליך ומציא: קולא ויורד. בלא הולכה
 ופסול: **ר"ב כו'**. דכל כמה דלא ממעט קורא כדריא כדמעט
 פריקין וזכור: כי עבד מליקה בשחטו (ע"פ ע"פ): **אמר שמואל כו'**
 שמואל לאו בבלכות שחטה איירי דאי"ב איכא למפרכ'
 ויוצא דאי סבר מוליך ומציא במליקה פסול הא איכא מוליך ומציא
 וכשר בשחטה ופסול במליקה ואיכא תלוש ואי קסבר מוליך ומציא
 במליקה כשר דיוכל שן קולץ קורא כדמארין קשיא סיפא דייקין
 פסול פסול והא איכא קולץ ויורד דפסול בשחטה וכשר במליקה
 אלא שמואל בהכשר מקום שחטה קא מיירי כל מקום הראוי כזכור
 (שחטה ראי' למליקה לעומתו מאחוריו כמול עורף): **ופריקין הא פסול**
ופסול. דעל כרחין שמואל משום הא דיוקא נקט לה דאי משום היא
 נקט לה לשמעוטי דלא מול עורף כשר למליקה: **הא דריש תני לה**
ומתני' אלא שמואל פסול אחא לאשחטו' ולמעוטי מאי דרין דפסול
 בשחטה יהא פסול במליקה למעוטי למעלה מן הזכור דפסול
 במליקה לא אשחטין דריש עורף ממא ובהדיא כתיב תחול ערפו
 ולא ערפו: **אלימא למעוטי שחטו שנקרו**. דרין דמין איתו
 וזכור כשר לשחטה אין עורף כגדו כשר למליקה: **והא פני רמי**
ואפי' לשחטה כשר: **עורף פשיטא**. קרא כדריא כתיב: **שיטו**
דאשו. משהתחיל הראש לשפס' ואי נמי שיפע מליקה: **והגרס**
דאול עד דמטא חתא'. לסמינא נגד מקום שחטה וגמר ויולייתו
 ע"ס דאי עבד רובא כשיפוי הראש דריש עורף ממא לא אשחטא
 ולא לשמואל דלא מול כדריא כתיב אלא משיטתו הוא דעבד הכס
 ופסול: שמואל דכי היכי דייפסלא שחטה משום התחלת איתו
 במקום וכדכר הונא כו' אף על גב דרובא במקום שחטה
 מייפסלא מני מליקה: **למד' אין שחטה לעוף מן הסורס**. אלא
 מתדרי סופרים. ורבי אלעזר אמר דפרק השוחט (לקמן דף טז:).

מסורת הש"ס

(א) [לפני יט.], (ב) לקמן ח.
(ג) (סו. פה): קדושין ע"א. מיד
כט. לפני ד. (ג) (ויקרא א.).
(ד) [ז"ל ורבנא] (ה) כס"א:
כשחשבה, (ו) [ז"ל רבנן
אמר], (ז) כס"י ויהא נמי,
(ח) [לפני ט.], (ט) [ז"ל
הטות השקף], (י) רש"י מ"ג,
(כ) ז"ל שמועס, (ל) [לקמן
ט.], (מ) ס"א לא גרסינן.

תורה אור השלם

ו. והביא אתם אל הכתר
והקריב את אשר
לחטאת ראשונה ומלק
את ראשו ממול ערפו
ולא יבדיל: ויקרא ה ח

הנהות הב"ח

(א) תוֹסֵף ד"ה חילומא יכיר
דקאמר בסמוך לא אמרין
אלא למ"ד אין שחיטה לעוף
מן התורה אבל למ"ד:

הגהות מהר"ב

הנשבורג
א] תד"ה לא אמרן וכו'
ובשורה ומפרקת הש"ב
טרפה. ג"כ כאן הפ"ד
ואח"כ מה"ד תיבה ליה
פסן לטבורי וכו' וש"ך
לעמוד ב' כולל"ד:

מוסף דש"י

[illegible]